

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 6 mars 2015
Nr. ref.:RK 776/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI182/14

Parashtrues

INTERPRESS R. COMPANY/Ruzhdi Kadriu

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Mlc. nr. 22/2014, të 15 korrikut 2014

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Ruzhdi Kadriu, pronar i INTERPRESS R. COMPANY, me vendbanim në Prishtinë, i përfaqësuar nga Shoqëria e Avokatëve Sejdiu & Qerkini (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Mlc. nr. 22/2014, të 15 korrikut 2014.
3. Aktvendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 20 gusht 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Mlc. nr. 22/2014, të 15 korrikut 2014, dhe pezullimi i të njëjtit.
5. Parashtruesi pretendon se aktvendimi i kontestuar është në kundërshtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, si dhe me nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe me nenin 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut.
6. Njëkohësisht, parashtruesi kërkon që Gjykata të vendosë Masën e përkohshme dhe të pezullojë Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Mlc. nr. 22/2014, prej datës së parashtrimit të kërkesës e deri në marrjen e vendimit meritor për këtë rast.

Baza juridike

7. Kërkesa bazohet në nenet 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në nenet 27 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

8. Më 16 dhjetor 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
9. Më 13 janar 2015, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin KSH. KI182/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.
10. Më 23 janar 2015, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin GJR. KI182/14, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues.
11. Më 3 shkurt 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme të Kosovës.
12. Më 9 shkurt 2015, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

13. Njëkohësisht, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, ta refuzojë kërkesën e parashtruesit për Masë të përkohshme, me arsyetimin se i njëjti nuk ka ofruar prova bindëse që do të justifikonin vënien e Masës së përkohshme si të domosdoshme për të shmangur dëme të pariparueshme, apo prova se një masë e tillë do të ishte në interes publik.

Përmbledhja e fakteve

14. Nga shkresat e lëndës rrjedh se në kompaninë, e cila është në pronësi të parashtruesit të kërkesës, më 12 tetor 2004, ka ndodhur një aksident në vendin e punës, me ç'rast një punëtor ka pësuar lëndime të rënda trupore.
15. Në vitin 2005, punëtori i lënduar inicioi proces gjyqësor civil kundër parashtruesit të kërkesës, në lidhje me këtë aksident, për kompensimin e dëmeve të shkaktuara në vendin e punës si rezultat i aksidentit. Krahas padisë për kompensimin e dëmit, në vitin 2007, punëtori i lënduar, paraqiti gjithashtu kallëzim penal kundër parashtruesit të kërkesës, duke pretenduar se parashtruesi i kërkesës do të duhej të shpallej penalisht i përgjegjshëm për aksidentin e sipërpërmendur në vendin e punës të parashtruesit të kërkesës.

Procedura para gjykatave të rregullta për kompensimin e dëmit

16. Më 27 prill 2006, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin [C. nr. 405/05], miratoi pjesërisht padinë civile të punëtorit të lënduar dhe detyroi parashtruesin e kërkesës që punëtorit të përmendur t'ia bëjë kompensimin monetar për dëmin e shkaktuar nga lëndimi në punë. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata Komunale, ndër të tjera, theksoi:

„Të tre ekspertet e caktuar nga kjo gjykatë për vlerësimet specifike të tyre lidhur me çështjen e paditësit janë ekspertë cilësor dhe kompetent për dhënjën e vlerësimeve që kanë dhënë – për çka gjykata ka vlerësuar se nuk ka nevojë të caktohen të tjerë, ashtu siç ka kërkuar e autorizuar e të paditurës për çka edhe nuk i ka miratuar aso lloj propozimesh sikurse nuk i ka miratuar propozimin për dëgjimin dy herë të të njëjtit dëshmitarë.”

17. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë kundër Aktgjyimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 405/05.
18. Më 25 qershor 2007, Gjykata e Qarkut në Prishtinë [AC. nr. 114/2007] refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës, mirëpo të njëjtin e ndryshoi në pjesën e cila ka të bëjë me shumën e kompensimit monetar që do t'i jepet punëtorit të lënduar dhe e ktheu çështjen në gjykatën e shkallës së parë në rivendosje, në lidhje me aspektin e kompensimit të shpenzimeve dhe të rentës kapitale e cila më herët i ishte caktuar punëtorit të lënduar.
19. Më 11 shtator 2007, parashtruesi i kërkesës parashtrroi revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës kundër Aktgjyimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, [AC. nr. 114/2007].
20. Më 26 prill 2008, Gjykata Supreme e Kosovës [Rev. nr. 342/2007] refuzoi një pjesë të revizionit, ndërsa e pranoi pjesërisht revizionin e kërkuar duke e

ndryshuar pjesërisht aktgjykimin e shkallës së parë dhe të dytë në lidhje me aspektin e kompensimit të shpenzimeve dhe të rentës kapitale. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata Supreme e Kosovës, ndër të tjera, theksoi:

„Thëniet e të paditurës lidhur me ekzistimin e bazës juridike të përgjegjësisë janë të pabazuara, ngase, siç del nga provat e administruara – konstatimi dhe mendimi i ekspertit të makinerisë, deri te lëndimi i paditësit ka ardhur si pasojë e mos vlerësimit të rrezikut dhe mungesës së përgatitjes së paditësit lidhur me përdorimin e makinës me të cilën ka punuar paditësi dhe është lënduar, mospajtimin e udhëzimit të përdorimit të makinës në gjuhën e punëtorit, mos vendosjes së plakës mbrojtëse të cilindrave të makinës. Prandaj, për shkak të lëshimit të ndërmarrjes së këtyre masave ekziston përgjegjësia për shpërblimin e dëmit sipas fajësisë në kuptim të nenit 158 lidhur me nenin 18 të dhe 154 të LMD. Për faktin se nuk është siguruar pllaka mbrojtëse e cilindrave të makinës, makina si e tillë e cila përdoret në ushtrimin e veprimtarisë paraqet send të rrezikshëm, prandaj si e tillë, po qe se përdoret në ushtrimin e veprimtarisë së shtypshkronjës, përfaqëson rrezik të shtuar, për të cilin kërkohet kujdes i ekonomistit të mirë dhe për dëmin e shkaktuar nga sendi i tillë ose veprimtaria ekziston edhe përgjegjësia objektive në kuptim të nenit 173 dhe 174 të LMD, siç drejt kanë gjetur gjykatat e instancës më të ulët.”

Procedura sipas kallëzimit penal të palës së dëmtuar

21. Krahas padisë për kompensimin e dëmit, në vitin 2007, punëtori i lënduar paraqiti kallëzim penal kundër parashtruesit të kërkesës, duke e konsideruar parashtruesin e kërkesës penalisht përgjegjës për aksidentin e përmendur në punë.
22. Ndërkohë, në procedurën penale, gjyqtari i procedurës paraprake kishte pranuar kërkesën e Prokurorit Publik për kryerjen e ekspertizës së re lidhur me hetimet që janë zhvilluar ndaj parashtruesit të kërkesës, ku më herët ishin kryer dy ekspertiza. Ekspertiza e parë ishte kryer nga eksperti Fehmi Bajrami, në shtator të vitit 2007, me shenjën GJPPN nr. 892/2007, dhe meqenëse kjo ekspertizë ishte në kundërshtim me ekspertizën e kryer nga eksperti Agim Millaku, Gjykata pranoi kërkesën e Prokurorit për kryerjen e një superekspertize nga prof. dr. Bajrush Bytyqi, prof. dr. Fehmi Krasniqi dhe prof. dr. Hysni Osmani, me shenjën GJPPN 892/07, të 22 shkurtit 2010. Më tej, pas kryerjes së këtyre ekspertizave, Prokurori Publik Komunal me Aktvendimin me numër PPN. nr. 518-8/2007, të 30 qershorit 2010, e hodhi poshtë kallëzimin penal të ushtruar nga paditësi, gjegjësisht, punëtori i lënduar, kundër Presidentit të Kompanisë „Interpress R. Company“, sh.p.k. Në arsyetimin e vendimit të saj, Prokuroria Publike Komunale theksoi:

„Andaj pas analizimit të shkresave të kallëzimit penal, mbrojtjes së të dyshuarit, deklaratës së dëmtuarit, dëshmisë së dëshmitarëve si dhe provave materiale - ekspertizave të ekspertëve të lartcekur, Prokurori nuk gjeti prova se në veprimet e dyshuarit manifestohen elementet e veprës së cekur si në diapozitiv të këtij Aktvendimi, sepse lëshimet e punëdhënësit të cekura në ekspertizën e fundit nga ekspertët, më tepër i përkasin lëmisë

civile – kontest civil, për çka i dëmtuari ka iniciuar me padi procedurë për kompensim të dëmit pranë Gjykatës Komunale në Prishtinë për shkak të lëndimit të rëndë të pësuar në vendin e punës tek punëdhënësi, siç shihet nga dëshmitë të cilat gjinden në shkresat e lëndës, prandaj në bazë të këtyre arsyeve u vendos si në diapozitiv të këtij aktvendimi.”

23. Më 20 maj 2013, Gjykata Themelore në Ferizaj e hodhi poshtë aktakuzën e punëtorit të lënduar, si paditës subsidiar, të ngritur kundër parashtresit të kërkesës. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata Themelore në Ferizaj theksoi:

„I pandehuri në asnjë mënyrë nuk rezulton se të ketë dëshiruar kryerjen e kësaj vepre penale respektivisht nuk i ka dëshiruar pasojat (lëndimin e rëndë trupor të paditësit subsidiar Lulzim Rexha), e aq më tepër nuk ekzistonë ndonjë veprim që të ketë ndër marrë i pandehuri në drejtim të kryerjes së kësaj vepre penale, megjithatë në rastin konkret kemi të bëjmë me çështje të natyrës civilo-juridike, përkatësisht të marrëdhënieve detyrimore nga se faktet e çështjes – mendimet e ekspertëve nuk kanë gjetur prova sa i përket përgjegjësisë penale të të pandehurit në drejtim të kësaj vepre penale, ngase lëshimet e të pandehurit si punëdhënësi, të cekura në ekspertizë respektivisht super ekspertizë të ekspertëve i përkasin lëmisë civile.”

Procedura sipas kërkesës për përsëritjen e procedurës

24. Më 16 tetor 2007, parashtresi i kërkesës, gjithashtu, para Gjykatës Komunale në Prishtinë paraqiti kërkesë për përsëritjen e procedurës, duke e bazuar kërkesën në gjetjet e “superekspertizës” së re.
25. Më 23 gusht 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktvendimin, C. nr. 1160/08, refuzoi propozimin e parashtresit të kërkesës për përsëritjen e procedurës. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata Komunale theksoi:

„Gjykata e shkallës së parë vlerëson se në rastin konkret nuk janë plotësuar kushtet ligjore për lejimin e përsëritjes së procedurës, ashtu siq është përcaktuar me nenin 421 parag. 1 pika 9 të Ligjit për procedurën kontestimore, kjo për faktin se prej momentit të përfundimit të seancës së nxjerrjes së provës me dëgjimin e ekspertit të mbrojtjes në punë, më dt. 09.01.2006, kur ka bërë vërejtje në ekspertizë i padituri e deri më dt. 27.04.2007, kur ka përfunduar shqyrtimi kryesor para gjykatës së shkallës së parë, i padituri ka pasur mundësin e mjaftueshme kohore dhe të drejtën procedurale të provoj faktin, nëse e ka pasur provën, se i padituri ka marrë masat e nevojshme të mbrojtjes dhe sigurisë teknike në makinë ku është shkaktuar aksidenti, provën se e ka aftësuar paditësin në aspektin e mbrojtjes në punë, provën e përshkrimit të detyrave dhe përgjegjësi në punë për paditësin dhe me këto prova të rrëzon mendimin e ekspertit Agim Millakut sa i përket çështjes së përgjegjësisë në aksident, sikundër këtë të drejtë procedurale ka pasur mundësinë ta shfrytëzoi edhe me ankesë kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë, sa i përket provimit të faktit qensor, pasi kjo barr e provës e ngarkon të paditurin. Po ashtu, fakti i marrjes së masave të sigurisë në punë para aksidentit, dt. 11.10.2004, nuk u provua, as me provën e re të super ekspertizë së dt.

20.02.2010 dhe nga kjo arsye u refuzua propozimi për përsëritjen e procedurës.”

26. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë [C. nr. 1160/08].
27. Më 1 nëntor 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës, me Aktvendimin [AC. nr. 5143/12], refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale, C. nr. 1160/08. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata e Apelit theksoi:

„Gjykata konsideron se nuk qëndrojnë pretendimet ankimore, si ai për ndërprerjen e procedurës kontestimore, për shkak të inicimit të procedurës penale..., për faktin sepse në procedurën kontestimore, gjykata vërtet është e lidhur për ekzistimin e veprës penale dhe përgjegjësisë penale, në kuptim të nenit 12 al. 3 të LPK, për aktgjykimin e formës së prerë të gjykatës penale, mirëpo, aktgjykimi i gjykatës penale nuk e zgjidh edhe çështjen e vëllimit të përgjegjësisë juridiko civile, veçse për këtë çështje duhet vendosur në procedurën kontestimore në të cilën mund të vërtetohen faktet që kanë të bëjnë me rrethanat rreth kompensimit të dëmit. Nuk qëndron as pretendimi ankimor nga p. 6 dhe 7 e ankesës, sepse gjykata e shkallës së parë seancën gjyqësore e ka mbajtur në kuptim të nenit 425 al. 3 të LPK-së, si kundër që nuk qëndrojnë as pretendimet ankimore nga p. 8, 9, 10 e ankesës, për faktin se përgjegjësia penale është përgjegjësi subjektive, kurse përgjegjësia civile (detyrimore) është edhe objektive siç është rasti konkret. Sa i përket pretendimeve tjera ankimore, kjo gjykatë konsideron se ato nuk kanë mundur dhe nuk kanë patur ndikim relevant në marjen e këtij aktvendimi.”

28. Më 9 dhjetor 2013, parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës, kundër Aktvendimit [AC. nr. 5143/12] të Gjykatës së Apelit në Prishtinë.
29. Më 20 janar 2014, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit të Kosovës paraqiti në Gjykatën Supreme të Kosovës kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë, për shkak të shkeljes së ligjit në Aktvendimin e Gjykatës së Apelit në Prishtinë, AC. nr. 5143/12.
30. Më 15 korrik 2014, Gjykata Supreme, me Aktvendimin [Rev. Mlc. nr. 22/2014], e refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës si dhe kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit të Kosovës, të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, me numër Ac. nr. 5143/12. Në arsyetimin e vendimit të saj, Gjykata Supreme, ndër të tjera, theksoi:

„Kjo gjykatë, vlerësoi thëniet e revizionit, se gjykata e shkallës së dytë, nuk ka zbatuar dispozitat e nenit 204 të LPK, nga se nuk ka vlerësuar ankesën për faktet me rëndësi vendimtare, dhe atë vlerësimin e ekspertizës së ekspertit gjyqësor Fehmi Bajramit, deklaratat e ekspertëve gjyqësor të dhëna në Prokurorinë Publike Komunale në Prishtinë, lidhur me zhvillimin e procedurës penale, ndaj përfaqësuesit ligjor të paditurës, por gjeti se

janë të pa bazuara, sepse gjykata e shkallës së dytë ka bërë vlerësimin e thënieve të ankesës që kanë qenë të rëndësishme vendimtare për dhënien e vendimit të saj në kuptim të nenit 204 të LPK, duke dhënë arsye të mjaftuara në pajtim me ligjin, me vet faktin se gjykata e shkallës së dytë në arsyetimin e aktvendimit të saj ka pranuar në tërësi si të drejtë dhe të ligjshëm qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, e cila në aktvendimin e saj ka dhënë arsye të plota për faktet vendimtare lidhur me vlerësimin e provave të paraqitura me propozimin për përsëritjen e procedurës.”

Pretendimet e parashtruesit

31. Parashtruesi i kërkesës konsideron se Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktvendimin Rev. Mlc. nr. 22/2014, të 15 korrikut 2014, e ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës së Kosovës dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut, dhe se i njëjti vendim e ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës në mjete efektive juridike, nga nenet 32 dhe 54 të Kushtetutës së Kosovës, dhe nga neni 13 i Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut.

32. Parashtruesi kërkon nga Gjykata që:

- „I. Të shpallë se Kërkesa e Parashtruesit të kërkesës është e pranueshme;*
- II. Duke marrë parasysh shkeljet e të drejtave të garantuara me Kushtetutë të Parashtruesit të Kërkesës dhe dëmit të pariparueshëm që do të mund të shkaktohej, dhe në përputhje me nenin 27 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese dhe Neneve 54 dhe 55 të Rregullores së Punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, të vendosë masë të përkohshme, pezullimin e Aktvendimit Rev. Mlc. nr. 22/2014 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës deri në vendosjen përfundimtare të këtij rasti;*
- III. Të konstatojë se të drejtat kushtetuese për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës së Kosovës dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat dhe Liritë e Njeriut si dhe e drejta për mjete efektive juridike e garantuar me nenin 32 dhe 54 të Kushtetutës së Kosovës dhe nenin 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat dhe Liritë e Njeriut të Parashtruesit të kërkesës janë shkelur nga Gjykata Supreme e Republikës së Kosovës përmes Aktvendimit Rev. Mlc. nr. 22/2014.*
- IV. Të shpallë të pavlefshëm Aktvendimin Rev. Mlc. nr. 22/2014 të Gjykatës Supreme, të 15 korrikut 2014.*
- V. Të përcaktojë dhe vendosë çfarëdo mase tjetër juridike që Gjykata Kushtetuese e vlerëson si të bazuar në Kushtetutë dhe në Ligj dhe e cila është e arsyeshme për rastin në fjalë.”*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

33. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

34. Në këtë kuptim, Gjykata i referohet nenit 113 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

35. Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendohet se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

36. Gjykata më tej merr parasysh edhe rregullin 36 (1) (d) dhe 36 (2) të Rregullores, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi e pabazuar, nëse bindet se:

(a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie, ose

(b) aktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose

(c) Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë, ose

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

37. Gjykata vëren se, në këtë rast, parashtruesi i kërkesës ankohet për faktin se gjykatat e rregullta e kanë hedhur poshtë propozimin e tij për përsëritje të procedurës, dhe se ekspertiza shtesë dhe superekspertiza, nuk janë marrë parasysh gjatë tërë procedurës gjyqësore.

38. Në këtë kuptim, Gjykata vëren se Gjykata Themelore në Prishtinë, në procedurën për përsëritjen e procedurës, ka ofruar arsye të shumta për gjetjet e saj (shih paragrafin 23). Rrjedhimisht, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme i kanë arsyetuar vendimet e veta dhe e kanë argumentuar çdo pretendim të parashtruesit të kërkesës në lidhje me refuzimin e propozimit të tij.

39. Gjykatat e rregullta në mënyrë specifike kanë përshkuar llojet e ndryshme të përgjegjësisë ligjore ndërmjet procedurave penale në rastin penal dhe procedurave civile në rastin civil, duke përmbledhur se barra e provës në rastin penal ka qenë objektive dhe subjektive, ndërsa në procedurën civile barra e provës ka qenë vetëm objektive.
40. Në procedurën kontestimore, gjykatat e rregullta kanë arsyetuar se e tëra që nevojitej të dëshmohej ishte se në procesin e punës të parashtruesit të kërkesës ishte neglizhuar rrezikshmëria dhe se ky rrezik ishte shkaku i drejtpërdrejtë i lëndimeve të punëtorit (vetëm standardi objektiv).
41. Në procedurën penale, gjykatat e rregullta kanë arsyetuar se para se të merrej një aktgjykim kundër parashtruesit të kërkesës, do të duhej të dëshmohej se vendi i punës ka qenë i rrezikshëm dhe se parashtruesi i kërkesës ka qenë në dijeni se ai është i rrezikshëm dhe që parashtruesi i kërkesës qëllimisht nuk ka ndërmarrë asnjë masë për ta larguar rrezikun apo për t'i mbrojtur punëtorët që punojnë aty (standardi objektiv dhe subjektiv). Vetëm pse prokurori dhe gjykatat e rregullta kanë konstatuar se nuk ka pasur asnjë dëshmi se parashtruesi i kërkesës ka shkelur qëllimisht standardet për sigurinë në punë, nuk ka nënkuptuar se vendi i punës së parashtruesit të kërkesës nuk ka qenë i rrezikshëm për punëtorët që kanë punuar aty dhe shkaku i drejtpërdrejtë i lëndimeve të punëtorit. Pasi që këto dy standarde të provave janë të ndryshme për një procedurë kontestimore kundrejt një procedure penale, është e mundshme të ketë rezultate të ndryshme në procedurën kontestimore nga ajo penale, siç ka ndodhur në rastin e parashtruesit të kërkesës.
42. Gjykata Supreme, në vendimin e saj, thekson se përmbajtja e vlerësimit të ekspertizës së ekspertit gjyqësor në procedurën civile dhe e vlerësimit të dhënë nga ekspertët gjyqësorë në procedurën penale me superekspertizë, sa i përket përgjegjësisë objektive të parashtruesit, janë në tërësi në harmoni me njëra-tjetrën. Gjithashtu, Gjykata Supreme vlerësoi se ekspertiza e dhënë në procedurën penale nuk paraqet provë të re, ngase kjo provë ka qenë objekt shqyrtimi sipas revizionit dhe plotësimit të revizionit të 5 tetorit 2007, të parashtruesit të kërkesës kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë në procedurën për kompensimin e dëmit.
43. Gjykata ripërsërit se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet e marra nga Gjykata Supreme. Është roli i gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. Detyrë e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
44. Në këtë rast, Gjykata nuk gjen se procedurat përkatëse në Gjykatën Supreme kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, GJEDNJ, Vendimi për pranueshmërinë e kërkesës, nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).

45. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur pretendimin e tij në baza kushtetuese dhe nuk ka ofruar prova që tregojnë se si dhe pse të drejtat dhe liritë e tij, të mbrojtura me Kushtetutë, janë shkelur me vendimin e kontestuar.
46. Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (d) dhe 36 (2) të Rregullores së punës.

Vlerësimi i kërkesës për Masë të përkohshme

47. Gjykata vëren se parashtruesi në kërkesë kërkon që Gjykata të vendosë Masën e përkohshme dhe të pezullojë Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Mlc. nr. 22/2014, të 15 korrikut 2014, prej datës së parashtrimit të kërkesës e deri në marrjen e vendimit meritor nga Gjykata Kushtetuese për këtë çështje, e cila është objekt i procedurës.
48. Në mënyrë që të lejojë Masën e përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) (a) të Rregullores së punës, Gjykata duhet të konstatojë që:
 - “(a) pala që kërkon Masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;*
 - (b) pala që kërkon Masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet Masa e përkohshme; dhe*
 - (c) Masa e përkohshme është me interes publik”.*
49. Siç është konstatuar paraprakisht, kërkesa është e papranueshme. Për këtë arsye, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (1) d) dhe 36 (2) dhe me rregullin 55 (4) a), si dhe me atë 56 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 6 mars 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për Masë të përkohshme;
- III. Ky vendim do t'u kumtohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani